

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaje) a soudců Pavla Molka a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobce: **P. S. N.**, zast. Mgr. Janem Vydrželem, advokátem se sídlem Blanická 1008/28, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/6, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2025, č. j. OAM-12728-16/ZR-2024, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2025, č. j. 1 A 11/2025-80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud posuzoval, zda byl žalobce řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku za řízení před krajským soudem, pokud nebyly číslo účtu pro zaplacení soudního poplatku a variabilní symbol uvedeny ve výroku usnesení, ale jen v jeho odůvodnění.

I. Vymezení věci

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zrušil žalobcovo povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného správní žalobou.

[3] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením zastavil řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku včas. Uvedl, že vydal usnesení ze dne 4. 4. 2025, č. j. 1 A

11/2025-50, jímž žalobce na jeho žádost částečně osvobodil od poplatkové povinnosti ve výši 50 % a současně mu stanovil povinnost zaplatit soudní poplatek za podání žaloby ve zbývajících výši 1 500 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 8. 4. 2025. Stanovená lhůta uplynula marně 23. 4. 2025. Soudní poplatek byl na účet soudu připsán až dne 24. 4. 2025, přičemž k opožděnému zaplacení soudního poplatku se nepřihlíží.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu o zastavení řízení kasační stížnost. Namítal, že ve výroku o povinnosti zaplatit soudní poplatek v usnesení o částečném osvobození od soudních poplatků zcela chybí informace o tom, jakým způsobem a kam má stěžovatel uhradit soudní poplatek. Konkrétně zde chybí uvedení čísla bankovního účtu a variabilního symbolu. To je rozdíl oproti usnesení ze dne 17. 2. 2025, č. j. 1 A 11/2025-16, kterým městský soud prvně (ještě před požádáním o osvobození od soudních poplatků) vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu.

[5] Stěžovatel měl za to, že usnesení, kterým soud vyzývá poplatníka k uhrazení soudního poplatku za zahájení řízení, je vysoce formalizovaným rozhodnutím, které musí být ve své výrokové části zcela bezvadné. Musí tedy obsahovat veškeré náležitosti, které bez jakýchkoliv pochybností postaví najisto nejen jak vysoký je soudní poplatek, ale také jakým způsobem má být uhrazen. Ačkoliv jsou platební údaje uvedené v bodě 13 odůvodnění usnesení o částečném osvobození od soudních poplatků, městský soud byl povinen tyto zásadní informace uvést přímo v jeho výrokové části. Pouze výroková část soudního rozhodnutí je totiž právně závazná a může účastníkům řízení založit konkrétní práva a povinnosti, jejichž nedodržení může mít právní následky. Výzva k zaplacení soudního poplatku tudíž nebyla právně účinná a stěžovateli do dnešního dne neuplynula lhůta k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Městský soud proto nemohl řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku.

[6] Žalovaný upozornil, že stěžovatel v kasační stížnosti sám uvedl, že výzva k zaplacení soudního poplatku obsahovala veškeré náležitosti. Prokazatelně tedy věděl, jakým způsobem a kam má soudní poplatek zaplatit, což potvrzuje i to, že jej zaplatil, pouze opožděně. V poučení je uvedeno, že soudní poplatek lze zaplatit jak bankovním převodem na účet městského soudu, tak osobně přímo na pokladně soudu, případně na podatelnu soudu. Stěžovatel byl navíc v řízení o žalobě zastoupený advokátem. Kasační stížnost má pouze skryt skutečnost, že stěžovatel uhradil soudní poplatek opožděně vlastní vinou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] O žalobě rozhodla specializovaná samosoudkyně. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo ii) v

pokračování

případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] Nejvyšší správní soud se zabýval obecnými náležitostmi výroku soudního rozhodnutí v rozsudku ze dne 3. 10. 2012, č. j. 2 As 119/2012-12: „*Výrok rozhodnutí je esenciální součástí soudního rozhodnutí, neboť v něm soud formuluje svůj názor v projednávané věci. Má být proto formulován tak, aby z něho bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl, neboť jen tak se jeho rozhodnutí stává přezkoumatelným (srov. například náleze Ústavního soudu ze dne 7. března 2001, sp. zn. IV. ÚS 386/2000, dostupný z <http://nalus.usoud.cz>). Požadavek na jednoznačnost, jasnost, přesnost a určitost užitých formulací je dána tím, že pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná nabýt právní moci a být vykonatelná.*“ Výrok soudního rozhodnutí tedy musí být srozumitelný a natolik určitý, aby nepřipouštěl pochybnosti o tom, jak soud o dané věci rozhodl. Kasační soud se však doposud nezabýval konkrétními náležitostmi výroku usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek.

[9] Kasační stížnost je tedy přijatelná, není však důvodná.

[10] Soud rozhoduje o povinnosti zaplatit soudní poplatek usnesením (§ 53 odst. 2 s. ř. s.). Dle § 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 2 s. ř. s. musí usnesení obsahovat výrok. Konkrétní náležitosti výroku však soudní řád správní neuvádí. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhoduje soud ve věcech poplatků podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále také jen „o. s. ř.“), ledaže zákon o soudních poplatcích stanoví jinak. Vzhledem k tomu, že zákon o soudních poplatcích neupravuje náležitosti výroku rozhodnutí o zaplacení soudního poplatku, uplatní se občanský soudní řád. Dle § 169 odst. 1 o. s. ř. obsahuje usnesení mj. výrok.

[11] Konkrétní náležitosti výroku, který může sloužit k případnému vymožení stanovené povinnosti, stanovuje § 261a odst. 1 o. s. ř., dle kterého musí výrok exekučního titulu obsahovat *označení oprávněné a povinné osoby, vymezení rozsahu a obsahu povinností, k jejichž splnění byl výkon rozhodnutí navržen, a určení lhůty ke splnění povinnosti.*

[12] Výrok usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, ačkoliv ukládá peněžitou povinnost, nemůže být exekučním titulem. Zákodárce totiž stanovil zvláštní režim pro případ jeho nezaplacení. Nezaplacení tohoto soudního poplatku vede zpravidla k zastavení řízení o žalobě a zániku poplatkové povinnosti (§ 9 odst. 1 a 7 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.). I pokud případně k zastavení nevede [za podmínek § 9 odst. 4 písm. a) až d) zákona o soudních poplatcích], pak soud rozhodne o uložení povinnosti zaplatit poplatek až spolu s rozhodnutím, jímž se řízení končí (§ 9 odst. 6 zákona o soudních poplatcích). Tento výrok již exekučním titulem může být, protože jde o standardní uložení platební povinnosti a poplatková povinnost nezaniká právní mocí konečného rozhodnutí; lze ji tedy po splatnosti vymáhat. Exekučním titulem mohou být i jiná rozhodnutí ukládající povinnost zaplatit soudní poplatek, pro která zákon nestanoví zvláštní postup v případě nezaplacení. Typicky půjde o soudní poplatky uvedené v § 7 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích, které se ukládají až v souvislosti s vydáním soudního rozhodnutí. Z poplatků vztahujících se k soudnímu řízení správnímu půjde o výrok o povinnosti zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o

soudních poplatcích ve spojení s § 38 s. ř. s.]; a výrok o povinnosti zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nebo kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 21]. Tato poplatková povinnost tedy může být vykonatelná. Exekuční titul musí splňovat náležitosti dle § 261a odst. 1 o. s. ř.

[13] Ačkoliv tedy usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku se vzhledem ke specifické úpravě nemůže stát exekučním titulem, není důvod na něj nevztáhnout požadavky na výrok exekučního titulu. Jak soud uvedl výše, mnohá rozhodnutí týkající se soudních poplatků exekučním titulem jsou a nedává rozumný smysl náležitosti výroků rozlišovat. Zejména však, je-li za splnění požadavků § 261a odst. 1 o. s. ř. výrok dostatečně určitý pro účely exekuce, tím spíše je dostatečně určitý v případě usnesení, které exekučním titulem není (jako je tomu ve stávající věci).

[14] Aby byl výrok výzvy k zaplacení soudního poplatku dostatečně určitý, musí z něj tedy vyplývat, komu se povinnost ukládá, požadovaná finanční částka a lhůta k zaplacení. S ohledem na povahu soudní poplatku, který se vždy platí státu (příslušnému soudu), je v tomto případě nadbytečné uvádět osobu oprávněnou.

[15] Ostatně právě tyto údaje vyžadují určitou míru individualizace ze strany soudu. Osoba povinná musí být ve výroku, byť ve spojení se záhlavím usnesení, nezaměnitelně určena, aby bylo zřejmé, kdo má povinnost splnit. Výrok musí dále obsahovat konkrétní výši soudního poplatku. Její určení je součástí rozhodovací činnosti soudu již s ohledem na to, že se liší v závislosti na typu řízení ve správním soudnictví (položky 18 bod 2, 19 a 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Výše soudního poplatku může být také případně ovlivněna rozsahem osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Konečně i lhůta k zaplacení soudního poplatku se odvíjí od úvahy soudu. Na něm totiž závisí, zda uloží povinnost soudní poplatek zaplatit v minimální lhůtě 15 dnů, nebo ve lhůtě delší, či výjimečně kratší (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[16] Naproti tomu číslo účtu a variabilní symbol platby se netýkají samotné povinnosti zaplatit soudní poplatek, nýbrž toliko způsobu jeho zaplacení. Soud ohledně nich neprovádí žádnou rozhodovací činnost. Ačkoliv jde nepochybně o důležité údaje, bez nichž by poplatník nemusel být schopen platbu provést, nejedná se o údaje, bez nichž by povinnost uložená výrokem byla nevykonatelná. Postačí, pokud je soud uvede v odůvodnění výzvy k zaplacení soudního poplatku. Jde ostatně o ustálenou praxi, která nečiní žádné potíže. Nic pak nebrání tomu uvést je i přímo ve výroku, avšak nejde o jeho nezbytnou náležitost.

[17] Výrok II usnesení o částečném osvobození od soudních poplatků těmito požadavkům dostal. Vyplývá z něj, že stěžovatel je povinen ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek ve výši 1 500 Kč za podání žaloby. Výrok tedy jednoznačně určuje, kdo je povinen soudní poplatek zaplatit, v jaké výši a lhůtě. Skutečnost, že výrok neuvádí konkrétní způsob zaplacení, neznamená, že je nevykonatelný. Způsob zaplacení soudního poplatku (bankovním převodem, včetně čísla účtu městského soudu a variabilního symbolu) je uveden v bodu 13 usnesení o částečném osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel byl s touto okolností zjevně obeznámen, protože soudní poplatek v požadované výši na účet

pokračování

městského soudu uhradil dne 24. 4. 2025. Je sice pravda, že městský soud přímo ve výroku prvotní výzvy k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč uvedl číslo bankovního účtu i variabilní symbol. Tyto údaje jsou však ve výroku nadbytečné. Nic nebrání tomu, aby soud uvedl číslo bankovního účtu a variabilní symbol platby až v odůvodnění svého rozhodnutí. Stejným způsobem ostatně postupoval Nejvyšší správní soud v nynější věci (usnesení ze dne 14. 5. 2025, č. j. 8 Azs 89/2025-10) a stěžovatel takto uloženou povinnost splnil. Není tedy pravda, že by výzva k zaplacení soudního poplatku za žalobu byla z důvodu své neurčitosti neúčinná.

[18] Usnesení o částečném osvobození od soudního poplatku bylo stěžovateli doručeno dne 8. 4. 2025, lhůta 15 dnů k zaplacení soudního poplatku uplynula ve středu 23. 4. 2025, a stěžovatel zaplatil soudní poplatek až 24. 4. 2025. Městský soud proto nepochybil, pokud řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. Kasační námitka není důvodná.

[19] Nejvyšší správní soud neprovedl jako důkaz usnesení městského soudu ze dne 17. 2. 2025 a ze dne 4. 4. 2025 o povinnosti zaplatit soudní poplatek, ani napadené rozhodnutí. Všechna tato rozhodnutí jsou součástí spisu městského soudu, kterým se zpravidla nedokazuje (analogicky k nedokazování správním spisem viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud dospěl ze shora uvedeného důvodu k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. července 2025

Petr Mikeš
předseda senátu